

Povídá anděl anděli:

„Copak jsi dělal v neděli? Nalítals toho jako ptáci? Vždyť tady nejsme pro legraci!“

Druhý jen hlavu nakloní – „Copak ti tráva nevoni?“

V neděli lepší práce není než v modrých kvítkách lenošení“.

Třetí jen mlčí, hlavu v dlaních, spočinul ve tvých tajných přáních...

Andělský rozhovor

Ještě jsem nikdy nepsal o dvou věcech současně: a reexportech o andělech.

Popravdě, spousta z vás terminus technicus reexport zná, ale víte, co je to? Když nevím, tak googluji, a?

Reexporty patří k jednodušším obchodním operacím. Podstata tkví v tom, že v zahraničí nakoupené zboží se opět vyveze v nezměněném stavu třetí osobě. Jedná se ve své podstatě o překupnickou činnost:

a) **Přímý reexport** – Nakoupené zboží ze země **A** se přímo vyveze do země **B**. Při této operaci zboží nevstoupí do ČR, pokud tento reexport zajišťuje česká firma.

b) **Reexport nepřímý** – Další variantou je, že se zboží ze země **A** doveze do ČR a odtud teprve do země **B**. Tato forma reexportu omezuje riziko, které je u předcházející operace, že původní výrobce pozná finálního kupujícího a z obchodu vyřadí prostředníka.

Ve své dvacetileté praxi lékárníka v psychiatrické léčebně to vnímám jako velký nešvar, který komplikuje dostupnost nových lékových forem pro naše schizofreniky. Čili, když to shrnu: máme pacienta, máme peníze a... máme smůlu, jelikož nějaký dobrák, aby zbohatnul, celý roční plán firem vyrábějících tyto preparáty vyreexportoval již v lednu. Firmy se brání a lék není k dispozici. Chápu, je to složité, ale co podíl na zisku?

Teď je červen a já se již třetí měsíc snažím získat další krabičky. A výsledek?

U jedné firmy jsem se dozvěděl, cituji: Abychom vám mohli lék poslat, tak koukám: jste pasivní a já bych potřebovala, abyste byl aktivní! S tím vám pomůže slečna Petra na lince XYZ. I tedy volám slečně Petře a opět slyším: jak vám mohu pomoci? Vy jste pasivní a chcete být aktivní? Ráda vám pomohu! (Pzn.: nevolám na erotickou linku).

U druhé, renomované nadnárodní firmy po třech měsících jednání a slibování zprovoznil jakousi infolinku, kde mi měli pomoci, a? Vytočil jsem číslo a uslyšel jsem: My jsme žáci třetí B a posléze mi hlasem psa Jonatána poradila plechová ústa, co mám vymáčkout, abych získal depotní přípravek pro naše klienty, a velice milá a zcela nekompetentní slečna mi vůbec nepomohla... lék nebude.

Velice smutný příběh...

O andělech jsem psal jednou.

Byl jsem tehdy hodně smutný a anděl mne přikryl křídly a byl vzteklý. Ovšem ne na mne.

Celý se třásl zlobou a pro mne tím vytvořil láskyplnou náruč. Je krásné být v objetí anděla.

Moje kamarádka dělá krásné keramické sošky. Udělala i několik andělů...

V době, kdy kvete levandule, jsem anděly dal mezi kvetoucí levanduli, lehl jsem si do trávy

a poslouchal jsem anděly... Někdy to zkuste, bude vám na duši lépe.

Tatáž moje kamarádka dostala zakázku a anděla jako dárek.

Paní, která chtěla anděla, jí chtěla anděla zaplatit. A moji kamarádku dostala do nesnáží.

„Anděl je přece vymodelovaná modlitba! Nemohu ho jen tak prodat!

Mohu ho pouze darovat.“

Anděly také vytvářela další moje kamarádka. Byla vážně nemocná.

Udělala tolik andělů, kolik měla přátel. Všichni byli hodně smutní. Jednoho dne ale vytvořila anděla, který byl veselý. Druhý den na to zemřela...

Andělé totiž, a to mi vysvětlil jeden jasnovidec, nelétají nad námi, jsou pod námi a nosí nás na svých křídlech... Další moje kamarádka byla na Srí Lance a vrátila se sedm dnů před tsunami. To bylo sedm dní před Vánocemi. K Vánocům dostala sedm andělů...

Lidé jsou andělé s jedním křídlem, proto musí být dva, aby se mohli o sebe opřít.

Zkusme se lidsky – andělsky dohodnout a udělat vše pro naše klienty, reexport – nereexport!

Lidsky! Humánně! Eticky!

Pes Jonatán to za nás nevyřeší a slečna Petra také ne... (I když také to pro někoho mohou být andělé).

Oni totiž andělé (ti praví) nikdy nezapomínají na ty, co jim pomáhali lepit jejich polámaná křídla.

Andělé jsou, a my je nevidíme...

Můžeme je ale vnímat. Zrovna jeden mi kouká přes rameno, když píšu tenhle sloupek.

„Jaký sloupek? Píšeš o nás! A my přeci nejsme sloupek! Prostě jsme to my, andělé!“

Mgr. Jan Pomykacz

Psychiatrická nemocnice Bohnice – Ústavní lékárna

pomykacz@plbohnice.cz